

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **M. M.**

skazanej z art. 271 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 lutego 2025 r.,

zażalenia obrońcy skazanej na zarządzenie Przewodniczącej IX Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 stycznia 2025 r., IX Ka 976/24-IX WKK 66/24

o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 30 kwietnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Piasecznie wydał wyrok w sprawie II K 1557/22, uznając M. M. za winną popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 271 § 1 k.k. i skazując ją na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Na skutek wniesionych przez obrońcę oskarżonej i pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych apelacji Sąd Okręgowy w Warszawie w dniu 23 października 2024 r. wydał wyrok w sprawie IX Ka 976/24, utrzymując w mocy zaskarżony wyrok sądu I instancji w odniesieniu do osoby oskarżonej M. M..

W dniu 16 grudnia 2024 r. wpłynęła (nadana 11.12.2024 r.) kasacja od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 23.10.2024 r., sygn. akt IX Ka 976/24,

złożona przez obrońcę skazanej M. M., który zarzucił w niej „rażące naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia”, tj. obrazę przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. W związku z tym zarzutem obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku sądu I instancji i uniewinnienie skazanej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającego go wyroku sądu I instancji i przekazanie niniejszej sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Zarządzeniem z dnia 3 stycznia 2025 r., w sprawie IX Ka 976/24 – IX WKK 66/24, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. Przewodnicząca IX Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie odmówiła przyjęcia kasacji wobec jej niedopuszczalności z mocy ustawy.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanej, który zaskarżył je w całości i zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na jego treść, a mianowicie art. 523 § 1 k.p.k., poprzez bezzasadne przyjęcie, że skarga kasacyjna wniesiona w imieniu oskarżonej jest niedopuszczalna z mocy ustawy, w sytuacji, gdy przepis ten jednoznacznie przewiduje możliwość wniesienia skargi kasacyjnej w razie rażącego naruszenia prawa, mającego wpływ na treść orzeczenia. W przedmiotowej sprawie wystąpienie rażącego naruszenia prawa zostało wykazane i udokumentowane w treści skargi kasacyjnej, a mimo to Sąd w sposób nieuprawniony odmówił przyjęcia jej do rozpoznania, co stanowi naruszenie prawa procesowego i ograniczenie konstytucyjnego prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. wniósł o uchylenie zarządzenia z dnia 3 stycznia 2025 roku o odmowie przyjęcia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Przyznać należy rację obrońcy, że zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k. kasacja może być wniesiona w razie rażącego naruszenia prawa mającego wpływ na treść orzeczenia. Ten przepis nie może być jednak odczytywany w oderwaniu do kolejnych jednostek redakcyjnych art. 523 k.p.k. Z jego § 2 wynikają ograniczenia dotyczące wniesienia kasacji na korzyść przez inny podmiot niż określony w art. 521 k.p.k. Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to, zgodnie z art. 523 § 4 k.p.k., nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

W badanej sprawie M. M. nie została skazana na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, dlatego wniesienie kasacji na jej korzyść przez obrońcę byłoby dopuszczalne tylko wówczas, gdyby obrońca powołał w niej zarzut naruszenia art. 439 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

r.g.